

Erasmus Tampere

Az Erasmus program keretében a második félévet Finnországban, Tamperében tölthetem legnagyobb örömmre. Teendőkről röviden annyit, hogy időben kell szólni a tanároknak, hogy január első hetében el kell utazz Finnországba, mert itt már 5ikétől tanítás van, másrészt pedig időben kell a szállást lefoglalni, különben csak a legdrágább helyek maradnak meg.

Mivel rengeteg előttem szóló írt hosszú oldalakat élményeiről, így én megpróbálok kicsit inkább a szakmai oldalra koncentrálni. Minden diák tutort kap, egy segítő személyt, aki első napokban, illetve megérkezés előtt segít a diákoknak, válaszol a különböző kérdésekre és ha az embernek szerencséje van akár egyik legjobb barátja is lehet erre az öt hónapra.

Első napokban (jan. 2-3, igen, ekkor már ajánlott kinn lenni az eligazításra, papírmunka elintézésére) általános bevezetőt kaptunk az egyetemtől, előadók voltak, elmondták mit kell tudni, kitöltöttük a kötelező papírmunkákat, kaptunk ebéd/nyomtató/belépő kártyát, másnap a diákigazolványt ha időben megigényeltük és a tutorok segítségével buszbérletet vettünk. Bemutatták nekünk az egyetem épületét, nagyon jól felszerelt, sok épületből áll, mind mesésép, benne rengeteg kiállított darab, makettek, festmények, szobrok, vadászrepülőgép sugármeghajtású motorja.

Sok étkező/kávézó van az egyetemen belül, így nem alakulnak ki akkora sorok, illetve a diákok a számukra tetsző ételt választhatják, mert általában mindegyikben mást szolgálnak fel. A diákigazolvánnyal vagy étkezőkártyával a városban bármely egyetem étkezőjében ehetünk kedvezményes áron(kb 3szor olcsóbban, mint a felnőttek, forintban kb 800ft), nem zavarja őket hogy te más egyetemről vagy! Ugyanez igaz a könyvtárra is, van egy online adatbázis, ahol rá lehet keresni a

könyvekre mindhárom egyetemen és amennyiben van szabad példány elmehetsz a másik egyetem könyvtárába, hiába nem oda jársz és két hétre kikölcsönözheted, amennyiben pedig jelenleg ki van véve lefoglalhatod a nevedre, hogy nehogy kivegye más előled. A másik számomra kissé furcsa dolog az, hogy egyes könyvtárakban nem csak könyvek, hanem filmek, zenék és játékok is vannak, így ha meg szeretnél nézni egy filmet vagy játszani akarod azt a játékot amire nem volt pénzed egyszerűen kikölcsönözöd. Az egyetemen van egy edzőterem, ahol hetente 3 alkalommal különböző fitness/tánc előadások vannak, aki részt szeretne venni

ezekben/használni az edzőtermet annak 20 eurójába kerül erre az 5 hónapra. Az egyetem mellett van a Tamko, azaz a diákszövetkezet, itt rendezhetjük a diákigazolványt, befizethetünk különböző eseményekre (havonta többet is rendeznek, pl sielés, buli, kirándulás) ihatunk ingyenesen kávét vagy teát, esetleg szaunázhatunk vagy sportfelszerelést kölcsönözhetünk egy hétre teljesen ingyen (pl focilabda/korcsolya, sífelszerelés).

A nyomtatáshoz bejelentkezhetünk az egyedi azonosítókkal bármely gépen az iskolában, megadjuk hogy ezt meg ezt akarjuk nyomtatni és a kártyánkat behelyezve bármely a folyosóra kített nyomtatóba (legalább 10 van az épületben) kinyomtatja amit szeretnénk, 400 fekete/fehér lapra elegendő pénz van rajta kezdetnek, de az iskolai boltban, ahol tanszereket, buszbérletet vehetünk többek között természetesen feltöltik a nyomtatókártyánkat is. Másik nagyon kedves gesztus tőlük hogy mindenkinek ingyen adtak 1-1 simkártyát, és előkészítettek jópár használt telefont, hogyha valamilyen oknál fogva (pl nem kártyafüggetlen a telefonod) nem megy, akkor azokat félév végéig kölcsönadják.

Második nap miután elrendeztük az aznapi papírmunkát és megebédeltünk városnéző túrára vittek minket, kibéreltek egy buszt (ekkor még nem volt ott minden cserediák, így befértünk) és a város legtöbb érdekes, említésre méltó pontjait megmutatták, a kilátótornyot, a

legrégebbi templomot, gyárat, múzeumokat, a legszebb helyeket, igazán kedves gesztus volt tőlük a végén pedig meghívtak a következő héten rendezendő gyalogostúrára, ahol csapatokra osztottak minket és különböző feladatokat kellett végrehajtanunk (pl telefondobás, színészkedés, mert a finnek imádják a színházat és imádnak előadni) ezután pedig ha ez nem lenne elég ahhoz hogy összekovácsolódjunk bulit szerveztek csak nekünk.

Tanulmányaimat a TAMK-ban folytatom, a 3 Tamperei egyetem leginkább gyakorlati jellegű egyetemében, a másik kettő a TUT és UTA. Maga az egyetem rengeteg szárnyal rendelkezik és állandóan bővítik, illetve két Campusból áll. Első napokban természetesen a főépületben voltunk, azonban később mint kiderült a Finlayson Campusban, az úgynevezett Art and Media részlegben volt az órák 90% - a. Eleinte kissé bántam, hisz ez egy öreg, lepusztult épületnek tűnik a Főépülethez képest, azonban a látszat csal, ha az ember eltölt kis időt, megismeri az épületet, történetét és a benne rejtőző csúcstechnikát máris másképp érez. Szerintem elég ha azt mondom stúdió, színház, kávézó, kölcsönözhető hangszerek, kamerák, tabletek, laptopok, kivetítők.

33 (talán 38) kreditet vettem fel erre a félévre. Ebből 30 egy csomag volt, játékkészítéssel kapcsolatban, 3 a Finn alapok és további 5 projekt munkára lesz ha befejezzük.

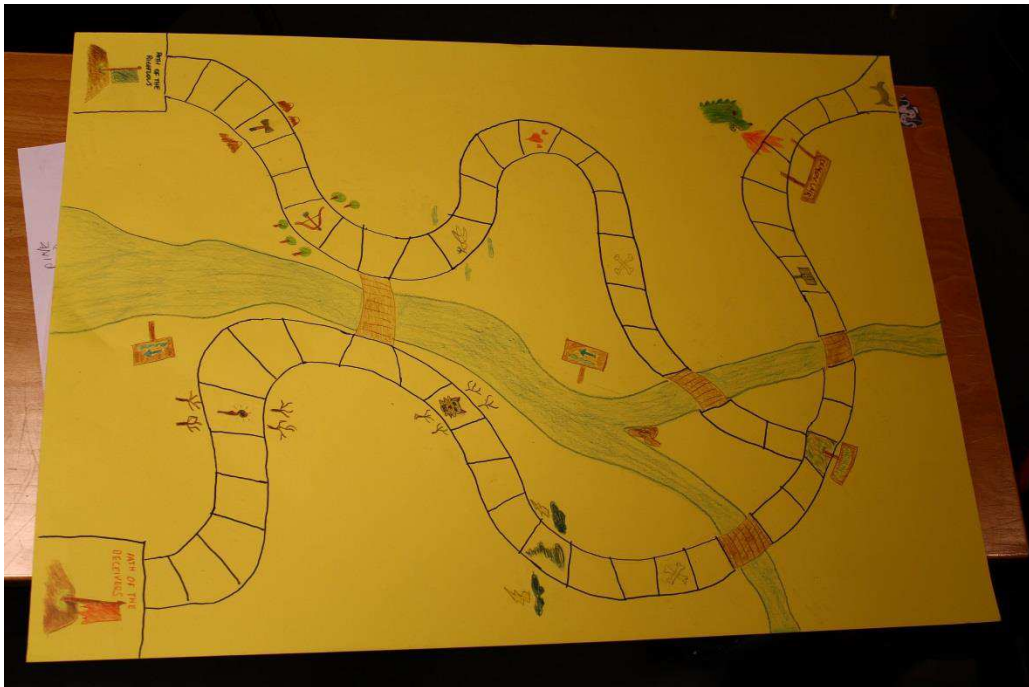
Kezdeném a Finn alapokkal, ennek az órának a célja elsajátítani az alapvető szavakat, kifejezéseket és egyszerű, mindennapi életben fontos mondatokat tudni, illetve egyszerűeket helyesen összerakni. Három hónapon át heti egy alkalommal (3 óra) találkozunk és nem csak a nyelvről, hanem a kultúráról és történelemről is tanulhattunk. A finn nyelv bár rokon nyelv a magyarral és rengeteg nyelvtani hasonlóság van, illetve a kiejtésem teljesen finn ők pedig könnyen kiejtik a magyar szavakat, azonban alig sikerült néhány szót felismernem eddig, viszont aki meg akar tanulni annak ilyen szempontból nem lesz nehéz dolga, főleg hogy kisebb, 15 főt nem meghaladó csoportokat csinálnak annak érdekében, hogy minél könnyebben elsajátíthasd a nyelvet. Könyveket biztosítanak, a tanárok nagyon segítőkészek, eddig nem volt senki sem aki 24 órán belül ne válaszolt volna a levelemre, itt ilyen a mentalitás, a tanári munka az egyik legelismertebb/tiszteltebb, de persze ára van, minden hónapban továbbképzéseken vesznek részt, arról nem is beszélve, hogy csak az lehet tanár, akinek mesterképzése van és a legjobb 15%-ban végzett, így nem meglepő miért ilyen jó hírű a finn oktatás. Órán követhető tempóval halad a tanár és szívesen beszél bármiről amit kérdezzük, sőt kirándulást is szervezett nekünk, illetve idén lesz 165 éve a 48as forradalom és szabadságharcnak, ezért a városban nagy ünnepséget tartanak testvérvárosukkal, Miskolccal.

A tanár kérés nélkül elintézte nekem, hogy a meghívásos fogadásra/estre ahova magyar vendégeket hívtak meg, illetve Tampere vezetését én is részt vehessek, néhány itteni magyarral.

A játékkészítésre rátérve 4 tanárunk van, illetve rengeteg meghívott előadó, többek között például a tamperei Rovio producere, akitől megtudhattuk hogyan működik egy ilyen cég és hogy hogy lehet hozzájuk bejutni (vicces, de nagyon egyszerű, jelentkezni kell, ennyi, kb 20

gyakornokot keresnek), valamint a Wooga, egyik legnagyobb német telefonos játékokra specializálódott cég programozója, aki elmondta mik a trendek, mire érdemes specializálódni, hogyan látja a játékok fejlődését a mobilpiacon, illetve milyen eladási stratégiát válasszunk. Egy-két hetente jönnek előadók, összesen tíz lesz, eddig négy volt.

Az első hetekben heti egyszer volt foglalkozás, megkaptuk a tantervet, az ajánlott anyagot, a csoporthoz a jelszót, osztályon belül csoportokat kellett kialakítani, 12-en vagyunk, így 3 db négy személyes csoport alakult ki, majd pedig különböző feladatokat kaptunk, amelyeket csoportként kellett teljesíteni, nem egyénileg, hiszen az esetek 99%-ában ha valaki játékot készít nem egyedül valósítja meg, ezért fontos az együttműködés.

Minden héten egy új társasjátékot kellett készítenünk, első héten egy gyerekeknek szántat, amit legalább 3 ember játszhat, könnyűnek hangzik, de utolsó pillanatban fejeztük be, mert nem csak le kellett írni a szabályzatot, történetet kitalálni, hanem magát a játékot is megvalósítani, rengeteg féle/fajta papír, bábuk, színesek álltak rendelkezésünkre, így csak a fantázián és ismételt tesztelésen múlt az egész. Második héten egy olyan labdajátékot kellett készíteni, melyet legalább 2 különböző labdával játsszák. Ugyanúgy eszközöket biztosítottak, tippeket adtak, megnéztünk néhány eddig elkészült játékot. Harmadik héten 25 db játék ötlettel kellett előállni, mindről néhány sort írni, majd pedig a másik 3 csapat 75 ötletére visszajelzést adni.

Lehet hogy ezek rémisztően hangzanak, de alig telt el pár hét és látom/érezem hogy mindezek hasznosak voltak, ahogy kaptam a feedbacket (visszajelzés) ráéreztem, hogy igazuk van, hogy nem vettem észre ezt eddig?

Illetve volt ahol nem volt eléggé világos a fogalmazás, így azon is javítottunk. A következő hétre a 25ből ki kellett választani hármat, azokat részletesebben, 1-2 oldalban kidolgozni, bemutatni a csoporttársaknak 10 percen. Voltak meghívottak, mert azt mondták valamiért a legtöbb ember azt hiszik a fiatalok játszanak 12 éves kortól körül belül 30ig csak és kész, de ez

nem teljesen igaz, az egyik meghívott egy 5 éves kisfiú volt, aki arról mesélt milyen játékokat játszik telefonon/ipaden, másik pedig egy 72 éves hölgy, aki azt mondta 60 évesen kezdett neki a játékoknak és nem bánja, több számukra készülő játék kellene. Tanultunk arról miért fontos a szegmentálás és eddig kibányászatlan piacokat kellett keresnünk, illetve a 3 játék tervből kiválasztani a nyertest és 3-5 oldalas dokumentációt kellett írni hozzá. Ezekután Unity és Blender tanfolyamok indultak, még most is tartanak, alapoktól kezdve, viszonylag nagy lépésekben ugyan, de minden fontosabb dolgot elmondanak, megmutatnak, ha pedig bármikor bármi kérdésed van nyugodtan odamehetsz a tanárhoz vagy küldhetsz egy levelet, szívesen válaszolnak. Ez is furcsa, hogy keresztneveükön szólítod a tanárokat, mert ha azt mondd Mr Narhi (azaz Narhi úr) úgy néznek rád mintha más bolygóról jöttél volna és kedvesen hozzáteszik

hogy tegeződjünk inkább. Ha pedig nem tudnak valamit, mert ez is megesk megkérdik mástól, vagy pedig útba igazítanak, menj át a másik egyetembe és kérdezd meg ezt meg ezt a tanárt. Ebben mi a vicc? Az, hogy nem néz furán a tanár, amikor elmondom neki azt, hogy én egy a másik egyetemről vagyok és segítséget szeretnék, hanem azt mondja üljünk le egy csésze kávé mellé és segíték. Ezenkívül iskolán kívüli tevékenységeket is felajánlanak, biztosítanak és bátorítanak. Részt vettem például a Global Game Jam (GGJ 2013) nevű 48 órás játékkészítő versenyen, ahol adott témában ismeretlen emberekkel kell 48 óra alatt egy játékot elkészíteni. Idei évben a szívdobogás volt a téma, játékunk pedig Androidos vakuval rendelkező telefonokra készült. Volt egy tapasztalt programozónk, egy grafikusunk és én, kezdő programozó, illetve egy negyedik tagunk, de ő nem sokat csinált. A vaku segítségével

a telefon másodpercenként 8 képet készít és amennyiben változást észlel a képeken a piros színárnyalataiban akkor annak segítségével megállapítja a játékos vérnyomását. Amennyiben magas, akkor nyugtató feladatokat kell végrehajtani, amennyiben pedig alacsony akkor mozgással kapcsolatosakat. Persze hogy ne legyen unalmas beépítettünk szinteket, ahogy végrehajtod a feladatokat a karaktered tapasztalatot kap és szintet lép, különböző tárgyai esnek, csak azért, hogy a haladás érzetét keltsük és ne legyen olyan unalmas. Végezetül pedig lehetővé tettük a megosztást Facebookon és Twitteren, akartunk egy High Score ablakot is, de arra már nem jutott idő, így is rengeteget tanultam Javascriptből és xmlből, valamint mienk lett Tampere legérdekesebb játéka e versenyben (Finnországban több, mint 15 város vett részt, a világon pedig több, mint 50 ország csatlakozott, Budapesten is megrendezték). Ezenkívül részt veszek egy prodzsektben, amiben Unityben tabletre és telefonra kell egy oktatójátékot elkészíteni, a szórakozáson lévén a hangsúly.

Ha időben elkészül a játék, akkor 5 kreditet kapunk elvileg és a munka minőségének megfelelően pénzt. Tagja vagyok a SCORE-nak, ez az iskola saját kis játékkészítő klubja, ahol együtt, csoportban csinálunk, illetve játszunk játékokat, mind pcn, mind konzolon, illetve klasszikus táblajátékokat is. Meglepő, hogy az iskola 6 csúcskategóriájú gépet, xbox 360at, ps3at és nintendo wii-t is biztosít azért, hogy a tanulók, játszanak, ihletet merítsenek majd pedig saját játékaikat készítsék el, természetesen minden ehhez szükséges szoftver licenszelve van a gépeken.

A tanévem még javában tart, jelenleg ennyiről tudok beszámolni, remélem felkeltettem mindenkinek az érdeklődését, Finnország az a hely ahova ha kijön az ember teljesen más szemszögből kezdi látni a világot, a finn emberek nyugodtak, nem kapkodnak, munkájukban mégis motiváltak, ez rajtam is meglátszik, már az összes ajánlott irodalmat elolvastam, nagy szauna, majd jeges tóban úszás örült lettem és jelenleg két játék prozsekten is dolgozom. Ha valaki kérdi igen, később is ezt szeretném csinálni, el tudnám így képzelni az életem, főleg hogy a mesterképzés ingyenes, a doktoriért pedig ők fizetnek(nyilvánvalóan mindkettőnél kell legyen valamiféle portfólió, illetve felvételi teszt a bejutáshoz), de lehetséges, egyik osztálytársam Magyarországról jött, harmadéves, így mindenkinek figyelmébe ajánlom Finnországot és az Erasmust, ez egy csodálatos hely és köszönöm a lehetőséget!

2013 febr. 25

Incze Norbert